

ZTRACENÁ PLEMENA ISRAELSKÁ

OSUD ztracených plemen Israele byl po celá staletí předmětem živého zájmu mezi historiky všech národů. Historie praví, že jistá hebrejská pleмена, oddělená od svých bratří v nekonečném pronásledování, kterým postižena byla jejich země, vydala se na cestu do dálných zemí. Byli lidé, kteří snažili se dokázat, že některé zvyky a některá slova amerických Indiánů poukazují na hebrejský původ. Opětně jini spatřovali židovský charakter na některých plemenech ve vnitru Číny. Nikdy však nepodařilo se vědatelům dokázat, že skutečně nalezi stopy ztracených plemen Israele.

Poslední zpráva ohledně těchto ztracených plemen Israele, která přichází z dalekých končin Afriky, zdá se býti pravděpodobnější než všechny předcházející. Je to zpráva o černých židech země Falaša v Habeši. Že jsou skutečně židovského původu, o tom nemůže býti pochyby. Jsou-li ale zbytky ztracených plemen Israele, zůstává nevyřízenou otázkou. Jisté jest, že ztraceni byli světovému pokroku po dvacet pět století.

Domácí legendy, vyprávění členů daleko pronikavějších karavan a obdivuhodné hrnčířské produkty, které v dlouhých přestávkách pronikaly tmavé stěny, jimž se zdá býti obchodní nítro Habeše, zdá se naznačovat přítomnost vyspělejšího černého plemene v srdeci téměř neznámé země. Byl-li stěží tohoto zvláštního plemene, o kterém docházely toliko neurčité pověsti, zjištěno bylo přesně právě před vypuknutím velké světové vojny, ale opět ztraceno.

O objevu tohoto zvláštního lidu, jehož způsob života neliší se mnoho od života Izáka a Jakuba, o jejich podivných náboženských obřadech a učeních, o jejich čistě semitském původu, přes to, že tvář jejich jsou tak černé jako jiné domorodé Habeše a o celé řadě jiných zajímavých věcí vyprávěl Dr. Jacques Fajtlaví, lektor university Ženevské ve Švýcarsku, který před několika dny přijel do Spojených Států.

Stěhování exulantů do země Falaša událo se tak dávno, že historie na ně téměř zapomněla. Ale lidové pověsti a písně tohoto lidu vyprávějí o putování jejich otců ze země, nalézající se daleko na severu. K tomuto stěhování došlo, dle těchto lidových a zachovaných na dnešní dny zkazek, po zřízení velkého chrámu v mystické pro ně severní zemi. Nepochybně došlo k němu po nájezdech Babyloňanů a Assyňanů do země Israele. Obyvatelstvo země Falaša věří, že je zbytkem velkého a mocného plemene, od něhož bylo odděleno, a v této věře zachovává náboženské obřady a zvyky po celá staletí. Náboženství po otcích zděděné je tu v takové vážnosti jako v žádné jiné zemi světa. A tyto zvyky a obřady jsou stejné, jaké prováděly byly za dnů Abrahamá, Izáka a Jakuba, starých hebrejských patriarchů.

Konal-li tento lid, obývajcí dnes zemi Falaša, cestu přes Arabii nebo Egypt, je dosud předmětem dohadů, ale jejich národní zpěvy starého původu vyprávějí o putování zeměmi s podivnými obyvateli a o tom jak bylo nutno žádati mocné panovníky o dovolení přechodu anebo obchodování. Nepochybně lid stěhoval se stále směrem jižním a snaže dojíti co nejdále a zastavil se teprve tehdy, kdy narazil na pleмена, která byla dosti silná, aby další pochod zamezila. Ať je tomu jakkoliv, tyto putovní usadili se v rámei hor starožité Ethiope, podivné země, která je světem sama pro sebe.

Náboženství a víra v povýšenost nad ostatní plemena, s kterými do styku přicházeli tito černí Semité, byly nepochybně hlavní příčinou, že překonali nepřiznivé okolnosti. Nebýt toho, sotva by se byli udrželi v tomto cizím obklopení po tak dlouhou řadu staletí. Historie tohoto lidu je historii dlouhého zápasu proti okolním nepřítelům, kterých dorážela od severu i od jihu.

Na naše dny zachovalo se asi 100.000 duší tohoto zvláštního lidu v zemi Falaša, dle sdělení Dr. Fajtlavího. Vědatel tento začal se zajímat o tento zvláštní národ, když donesly se k němu různé historie členů karavan a křesťanských misionářů, kterým podařilo se proniknouti do vzdálených hor Habeše. Dr. Fajtlaví pak postavil se v čelo výzkumné výpravy, která vydala se do vnitru Habeše, aby nalezla ztracenou část rodiny Jakubovy.

Po šest měsíců putoval Dr. Fajtlaví křížem křížem po celé málo prozkoumané zemi. Čtyři měsíce trvala cesta od pobřeží k úpatím Ethiopejských hor. Cesta konána byla na mezích. Již cestou podařilo se tomuto vědatelovi získati neúplné informace o zvláštním národu, na jehož vypátrání se vydal. Mnozí je považovali za zbytky domorodého lidu, ale Dr. Fajtlaví zjistil, že netýkájí svého vlastního jediného Boha. Žili sami pro sebe, provozovali obědň a řemesla mezi sebou a také přislušníci jejich kmene vždy žili se mezi sebou. Dr. Fajtlaví nezjistil ani jediného případu, kde by muž anebo žena pocházeli z plemene jiného. Přes to však považovali se stále za "exulanty" z daleké země.

Dr. Fajtlaví navštívil osady tohoto zvláštního plemene a zjistil zde dostatek fakt, která slouží ku podpoře tvrzení, že jedná se o lid původu čistě židovského. Jsou to židé, přes to, že jejich barva pokožky je černá. V dřívějších dobách byli značně pronásledováni, ale v posledních několika desetiletích žili v pokoji.

Dr. Fajtlaví zjistil, že země Falaša měla v jedné době až čtvrt milionu obyvatel. Ale četné epidemie a útoky nepřítelů kmenů sousedních měly za následek značný pokles obyvatelstva. Lid tento po celá staletí zachovává přísné rity, svátky a obřady ceremonie judaismu. Věří však pevně, že jsou posledním zbytkem velkého národa, který kdysi žil na severu. O světě ostatním nevědí docela ničeho.

Jsou to monotheisté, to jest, věří v jednoho Boha. Věří v jednoho věčného a neviditelného Boha a zavrhují zpodobnění božstva, odpirající klaněti se jakýmkoliv obrazem. Náhrdek tento značně líbí se životem i zvyky od sousedních kmenů, nepoživaje syrového masa a nehově jiným zvykům domorodců. Mají Starý Testament a jiné knihy židovského původu. Hebrejščina je jim ale neznáma a všechny jejich knihy jsou psány v jazyku Ghez, klasickém jazyku Habeše.

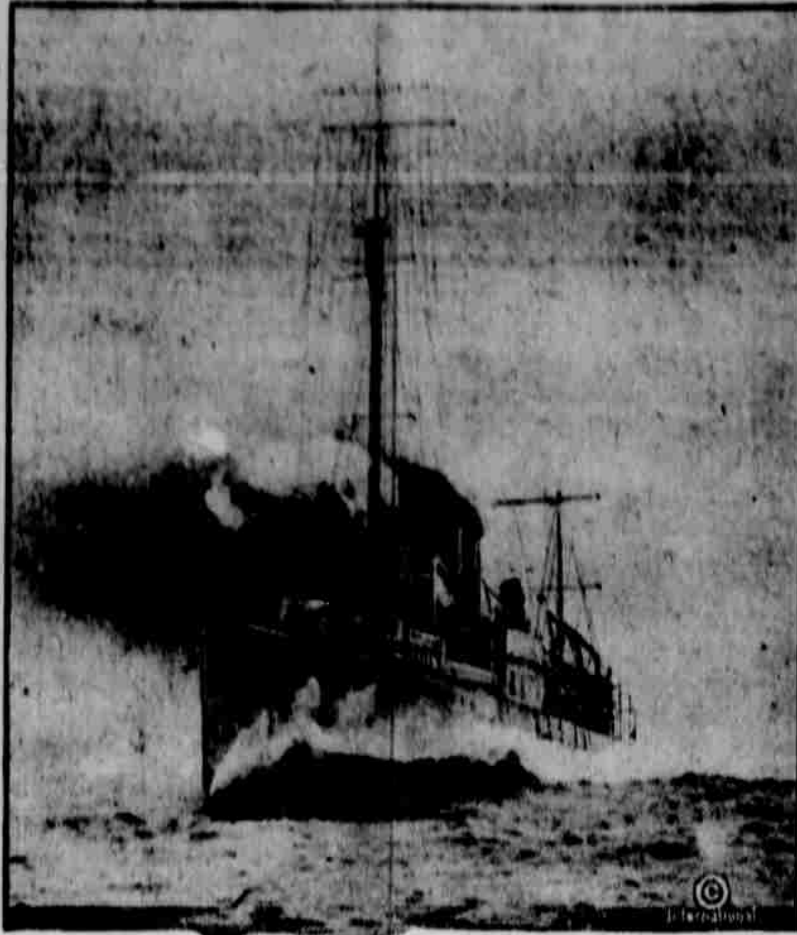
Věří pevně, že nejsou spřízněni s lidem kolem dokola je obklopujícím. Mají za to, že jejich pokožka je černá, poněvadž opálená byla sluncem. Náhrdek tento skutečně vyniká nad ostatní kmeny sousední pilí i dovedností. Budují si dosti úhledné chýše, mají primitivní síce, něméné důmyslné hospodářské nástroje, hotoví sedla a jiné předměty, které u ostatních domorodců nejsou vyráběny.

Dr. Fajtlaví následkem vypuknutí války nebyl s to dokončiti svoje studia tohoto zajímavého lidu. V roce 1916 přerušeno bylo spojení s tímto podivným židovským plemenem černochoů. Dr. Fajtlaví přijel do Ameriky, aby pro svůj objev získal zájem židovské pomocné organizace. Doufá pevně, že dostane se mu podpory, aby mohl vydati se na novou výpravu do nitra Habeše a zjistiti více o tomto zajímavém národu, jehož existence může prokázati, že na pověstech o ztracených plemenech Israele bylo přes mnoho pravdy.

KLENOTY KRÁLŮ V RUKOU ZLOČINCŮ

NEPOCHYBNĚ nikdy v historii světa nebylo tolik "neznámých" klenotů jako je v době přítomné. Klenoty z pokladnice srbských králů, carské pokladnice ruské a klenoty dlouhé řady jednotlivých, jejich domovy stájí se obětmi vpádů, jsou dnes v rukou neznámých osob v různých částech

Rychlá loď byla rychle zbudována.

V minulých dnech dopraveny byly do Spojených Států tělesné pozůstatky poručíka Connellyho a Waterhouse, členů amerických vzduchoplaveckých sborů, kteří zahynuli na hranicích Mexika. Jejich mrtvoly před nedávnem byly nalezeny a vyslovena domněnka, že vzduchoplavec byl zavražděn. Fotografie naše ukazuje rakve s tělesnými pozůstatky aviatiků po přivezení do San Diego, Cal.

světa. Jenom málo těchto klenotů evropských monarchů objevilo se v trhu.

Policii v různých zemích značně nesnáze již nyní působí podvodníci, kteří se spojení s těmito "neznámými" klenoty. Podvodníci, kteří pod rouškou tajemství sdělují, že mají v rukou část těchto "neznámých" klenotů, nabízejí ku prodeji tyto poklady za "směšně nízkou cenu," je-li kupec ochoten dáti jistou sumu předem jako "důkaz dobré vůle." A policie v cizích zemích se dívá, jak mnoho lidí nechá se lapiti na tento vyložený podvod domácích i mezinárodních ježdů. Dochází k opakovaným podvodům, které prováděny byly v letech minulých s poklady, které ztratily se za francouzské revoluce, v tak zvané poloostrovní válce a po válce franko-pruské v roce 1871.

Přes to, že politický kelimek v Rusku vše do té míry, že cizince vstupující do země vydává se v největší nebezpečí života, je mnoho lidí, které ziskuchtivost vede k riskování života. V přestrojení anebo uplačením pohraničnické stráž vstoupili do Ruska, kde pátrají po drahocenných věcech, které mohli by lačno získati od těch, kteří podíleli se na plenění různých paláců a residencí. Vypravili pryč za vás odstraněny do Holandska a Švýcarska, ježto císař Vilém často viděl písmo na stěně a nechtěl lhotejným k známým doby. Habsburské klenoty zůstaly na místě a jak se vyrozumívá, nalézají se v rukou nové rakouské vlády.

Vláda belgická a vláda francouzská byly zaplaveny žádostmi o náhradu anebo vrácení klenotů, jejichž cena jde do milionů, které ukradeny byly za teutonského vpádu do oblasti Francie a Belgie. Namnoze poklady byly zako-

peny do země, ale puda za války byla rozryta a dnes po pokladech těchto není ani památky. Všechny tyto události přispěly k zvýšení počtu "neznámých" klenotů. Lid si o tom ve všech zemích vypravuje a každý ví, že svém majetku. Proto mezinárodní šejdíři a podvodníci mají velice přehnilé pole své působnosti a budou mít na několik příštích let, neboť lidská důvěřivost nemá meze a nedá se vyčlešiti žádnou předcházející zkušeností. Dnes již mezinárodní podvodníci, jejichž po válce v cizích zemích je veliká úroda, neuchylují se k starému a tisícikrát odhalenému triku s "bohatým vězmem ve Španělsku," nýbrž užívají k vyhlášení peněz těchto pověstí o "neznámých" klenotech.

Rakve s tělesnými pozůstatky aviatiků.

Americký námořník Reid ve vodách Bostonského přístavu pluje rychlostí 39 uzlů za hodinu. Těžká mlha visela nad přístavištěm v době, kdy fotografie tato byla zhotovena. Loď tato byla zbudována v rakovní době 46 dní.

peny do země, ale puda za války byla rozryta a dnes po pokladech těchto není ani památky.

Všechny tyto události přispěly k zvýšení počtu "neznámých" klenotů. Lid si o tom ve všech zemích vypravuje a každý ví, že svém majetku. Proto mezinárodní šejdíři a podvodníci mají velice přehnilé pole své působnosti a budou mít na několik příštích let, neboť lidská důvěřivost nemá meze a nedá se vyčlešiti žádnou předcházející zkušeností. Dnes již mezinárodní podvodníci, jejichž po válce v cizích zemích je veliká úroda, neuchylují se k starému a tisícikrát odhalenému triku s "bohatým vězmem ve Španělsku," nýbrž užívají k vyhlášení peněz těchto pověstí o "neznámých" klenotech.

Je sice silně možné, že řada vzácných klenotů dostala se do rukou kriminálních a že může býti získána pod cenu, ale také je pravděpodobné, že velké množství "neznámých" těchto klenotů ztratilo se úplně a teprve snad po letech budou nalezeny. Největší záhada obklopuje ztrátu klenotů ruských, ale i tu je silně možné, že zlaté a stříbrné předměty vzácné umělecké ceny byly roztačeny boševiky, aby bylo možno použiti kovů k jejich propagandě. Mnohá z nymějších záhad se vyjasní, až dojde ku obnovení úplného míru na celém světě a až také v Rusku obnovení bude normální život.

RUCE JAPONCŮ SE VZTAHUJÍ NA INDII

Z TONU článků v anglických časopisech, psaných anglickými úředníky a obchodníky v Indii, dá se soudit, že Velká Británie má japonskou otázku v Indii tak velkou, že naše japonská otázka při pobřeží Pacifiku v porovnání s ní je pranepatrnou.

Je-li John Bull zasažen na tepné své kapsy, kterou je kontrola obchodu, je zasažen na vitálním místě. Je na tom dosti, když konkurent získá výhodu na poli neutrálním, aby se rozestl, ale když přítel spojence vrhne svoji harpunu do práv anglického lva v britickém území, je to něco opravdu škaredého, nechechali použití silnějšího výrazu.

Časopis London Times bije na poplach a v dlouhých sloupcích upozorňuje na vážnost situace v jedné z nejdůležitějších osad anglických. Je nutno si uvědomiti, že Indie je největším a také nejlepším odkupníkem Anglie a že v některých odbořech, zvláště textilních, Indie sama kupuje více jak 50 procent veškerého anglického vývozu, aychom pochopili, jak je důležité, aby si Velká Británie zachovala v tomto území svoji obchodní posici.

V době, kdy evropské národnosti nalézaly se ve válce, Japonsko mělo volné pole pokud obchodu se třiče netoliko v Indii, ale i v celé Asii a značných částech Afriky.—London Times poukazuje na důsledky toho, které nejlépe dají se znázorniti v číslicích. Ve fiskálním roce 1916-17 přivezeno bylo do Indie za \$44.000.000 v Japonsku vyrobeného zboží. Ve fiskálním roce 1918-19 vývoz z Japonska do Indie stoupl na \$111.666.665.

Z toho je patrné, že Japonsko dokonale využítokovalo evropské války k získání tržů v Indii a jak se sděluje, japonští obchodníci, bankéři, prodavači i kolonisté hrdou se proudem do Indie, tak že situace je povážlivou v pravém slova smyslu. Velké kolonie Japonců zřízeny byly v Kalkutě a Bombaji a noví kolonisté přicházejí každý měsíc. V roce 1911 byli toliko třicet dva Japonci v celé Indii. Dnes však počet jich se udává na 200.000 a každý měsíc znamená zvýšení tohoto čísla. Celá řada japonských bank byla v Indii zřízena a všechny dobře prosperují. A nejenom to, Japonci dnes kontrolují i distribuci a prodej zboží ze země jejich přivezeného. V dřívějších dobách takové japonské produkty, kterých bylo v Indii používáno, dopravovány byly do země na anglických lodích, přívos financován byl anglickým kapitálem a prodej prováděn anglickými anebo indickými obchodníky, ale dnes 90 procent japon-

ského zboží je do Indie přiváženo na japonských lodích, určeno jest pro japonské obchodní firmy a rozprodáváno je taktéž japonskými obchodníky.

Sdružení bavlnářských prádelnic v Simla, jak sděluje korespondent časopisu London Times, je kontrolováno Japonci a japonští nakupovači bavlny převládají v krajinách, kde se bavlna pěstuje. Japonští nakupovači namnoze zakupují úrodu bavlny ještě na poli a nebo nechávaní jí okamžitě sbírat, dálněji a balice jí sami.

Dokud Japonci snažili se rozšířiti svůj vliv toliko na Sibiř a nebo některé části Číny, Anglie nechtěla se dotčena. Nyní ale japonské ruce vztahují se na nejobtější a nejdůležitější osadu Velké Británie a nelze se divit, že se bije na poplach. Japonci potřebují nějakého nového území k svému rozptjetí. Sibiř a Čína neposkytnou jí takové dobré pole pro obchodní jejich rozpínavost jako osady vyvinutější a bohatší. Japonci, aby udrželi svůj silně rozvíjený průmysl, rozšířený obdivuhodně za války, potřebují nové trhy a otevírají svému průmyslu nová území.

Japonci jsou dnes v Indii. S tímto faktem dlužno počítati. Kde se jednou Japonci usadí, tam snaží se vždy rozšířiti svůj vliv. Dovedou upozorniti na svoje dobré vlastnosti a snaží se získati i přizvě lidu. Mluví se obchodníky výhledu a řeknou, že s Japonci je dobře obchodovati. Nežádají přemrštěných cen, dají dobré zboží a drží slovo, i kdyby to mělo znamenati pro ně hmotnou ztrátu. Jsou to solidní obchodníci každým coulem a není divu, že ve všech jejich obchodních podnikcích se jim dobře daří. Mnoho učili se Japonci od Američanů a Němců, jakož i jiných národů, od kterých bylo možno něčemu se naučit, a vedle toho zachovali si svoje dobré národní vlastnosti, které spíše vyvinuli, přijímajíce metody z ciziny.

Zmoucnili se výhledové trhy v Indii, poněvadž dovedli využítokovati první k tomu příležitosti. Na tu příležitost již dlouho čekali.—Jakmile získají tu dobrou obchodní posici, co potom? Zajisté pokusí se i o rozšíření vlivu politického, kofistie z nespokojenosti, která zavládá po celé Indii. Toho důsledkem může být jenom nová válka mezi Anglií a Japonskem.

VÝPRAVA KU ZÁHADNÉ RECE

LADY Constance Mackenzieová z Anglie, která je považována na všeobecně za nejodvážnější výzkumnici, povede novou expedici k Tana řece v Africe, známé jako "řeka záhadná." Tana řeka patří k nejzáhadnějším říčním proudům na světě, jsou plna vřtů a perefí. Nikdy nebyla prozkoumána až k svému prameni. V některých místech jejího vinného proudu jsou pralesy přímo neprostopupné.

Lady Mackenzieová bude jedinou ženou v této výpravě. Výpravy se účastní také Bill Judd, který byl přívodcem plukovníka Roosevelta na africké výzkumné cestě a patří mezi nejspolehlivější přívodce výzkumné. Bude se jednati o výpravu plnou nebezpečí, ale odvážná anglická výzkumnice se těchto nebezpečí neleká. Soudí, že výzkumy, které mohou býti učiněny, stojí za to, aby k vůli nim vydán byl život v úzku.

Délka řeky Tana je odhadována od dvou do tří tisíc mil. Zprávy, které získány byly od domorodců, nasvědčují tomu, že v pralesích řeky obklopujících je množství stád slonů, nosorožců a jiných zvířat. Je silně možné, že je tu zvíř, která neobjevuje se nikde jinde a objevy tohoto druhu budou mít značnou cenu pro vědecký svět.

Výprava tato opatřila si služby tří kanadských Indiánů, kteří mají značné zkušenosti jako přívodci. Na africké přívodce není možno se vždy spolehnouti a o kanadských Indiánech je známo, že jenom smrt je může zastaviti na jejich poslání. Nemí to ostatně poprvé, co tato odvážná dáma vydá se do krajín, plných divoké krásy a také plných nebezpečí.